

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a Mgr. Miroslavy Kašpírkové v právní věci žalobce: **KTI-provádění staveb, s.r.o., v konkursu**, se sídlem Za Mototechnou 1619, Praha 5, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 1. 2014, č. j. RR/278/14,

t a k t o:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo ve smyslu § 117 odst. 5 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném od 1. 1. 2013 (dále jen „stavební zákon“), rozhodnuto tak, že „oznámení stavby posouzené autorizovaným inspektorem Ing. Luděkem Fuchsem, reg. č. 0012, na stavbu Úprava a revitalizace zámeckého parku v Malesicích, stavebník KTI-provádění staveb, s.r.o., se sídlem Za Mototechnou 1619/1, 155 00 Praha 5, doručené na věcně a místně příslušný stavební úřad dne 11. 7. 2013, nemá právní účinky, protože oznámený stavební záměr je v rozporu s právními předpisy“.

I. Obsah žaloby

Žalobce v podané žalobě předně namítal, že žalovaný krajský úřad nebyl oprávněn předmětné rozhodnutí vůbec vydat. V této souvislosti připomněl, že uzavřel s autorizovaným inspektorem, Ing. Luděkem Fuchsou, smlouvu o výkonu činnosti autorizovaného inspektora, jejímž předmětem byl závazek inspektora provést pro žalobce kontrolu projektové dokumentace pro oznámení stavby ve zkráceném stavebním řízení podle § 117 stavebního zákona, ve znění účinném 31. 12. 2012, včetně kontroly dokladové části projektové dokumentace a vydání příslušného certifikátu. Stavba dle vydaného certifikátu ze dne 21. 10. 2012, č. j. 126/2012/Ce/Fu, obsahovala úpravu a revitalizaci plochy uvnitř uzavřeného zámeckého areálu a dále odstranění náletových dřevin, srovnání terénu na části pozemku a výsadbu nových travních porostů.

Žalobce uvedl, že následně dne 29. 10. 2012 Úřad městského obvodu Plzeň 9 - Malesice (dále též „úřad městského obvodu“) obdržel oznámení předmětné stavby posouzené autorizovaným inspektorem s tím, že dle § 117 odst. 5 stavebního zákona, ve znění účinném do 31. 12. 2012, příslušný stavební úřad certifikát, ověřenou dokumentaci a přílohy pouze eviduje a využívá pro kontrolní prohlídky stavby. Úřad městského obvodu tedy podle původní právní úpravy, platné v době, kdy oznámení stavby posouzené autorizovaným inspektorem na tento úřad došlo, mohl oznámení stavby pouze zaevidovat a dále nemohl nijak aktivně reagovat. Žalobce konstatoval, že žalovaný krajský úřad v napadeném rozhodnutí tvrdí, že úřad městského obvodu nebyl ve věci příslušný, neboť dle Statutu města Plzně (obecně závazné vyhlášky statutárního města Plzně č. 8/2001) měl být v dané věci příslušným orgánem Magistrát města Plzně, odbor stavebně správní (dále též „magistrát“).

Žalobce poukázal na ustanovení § 44 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), dle kterého se řízení o žádosti zahajuje dnem, kdy žádost nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení, došel věcně a místně příslušnému správnímu orgánu. Dle § 12 téhož zákona platí, že dojde-li podání (§ 37) správnímu orgánu, který není věcně nebo místně příslušný, bezodkladně je usnesením postoupí příslušnému správnímu orgánu a současně o tom uvědomí toho, kdo podání učinil. Žalobce v této souvislosti připomněl také znění přechodných ustanovení čl. II zákona č. 350/2012 Sb., kterým se s účinností od 1. 1. 2013 změnil stavební zákon, kdy přechodná ustanovení v čl. II bodu 15. stanoví, že stavební úřad dokončí postupy, které nejsou správním řízením, k oznámení, ohlášení nebo žádosti podaným přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona podle dosavadních právních předpisů.

Žalobce přitom od úřadu městského obvodu neobdržel žádnou zprávu o tom, že by nebyl v dané věci věcně nebo místně příslušný a že by věcně nebo místně příslušným správním orgánem měl být magistrát. Právě naopak - došlo k tomu, že úřad městského obvodu oznámení stavby přijal, zaevidoval a nic nesvědčilo tomu, že by snad nebyl věcně nebo místně příslušným stavebním úřadem, včetně toho, že se konaly kontroly stavby, např. dne 20. 9. 2013, kterých se úřad městského obvodu účastnil. Žalobce ocitoval část odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, v němž žalovaný tvrdí, že „*věcně a místně příslušnému orgánu, tedy magistrátu, bylo předmětné podání doručeno dne 11. 7. 2013.*“

Podle § 37 odst. 6 správního řádu se podání činí u správního orgánu, který je věcně a místně příslušný. Podání je učiněno dnem, kdy tomuto orgánu došlo. Z uvedeného vyplývá, že podání stavebního, tedy Oznámení stavby posouzené autorizovaným inspektorem, bylo doručeno věcně a místně příslušnému správnímu orgánu dne 11. 7. 2013 a z tohoto důvodu se jeho další přezkoumání děje v režimu zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném ke dni doručení uvedeného podání, tedy ke dni 11. 7. 2013“. Žalobci však nebylo zřejmé, kdo magistrátu oznámení stavby dne 11. 7. 2013 doručil, a stejně tak mu nebylo známo, proč tak bylo učiněno po více než 5 měsících poté, co žalobce podal oznámení na úřad městského obvodu. Žalobce pak nebyl o postoupení věci jinému orgánu v rozporu s § 12 správního řádu ani uvědoměn.

Žalobce pokládal argumentaci magistrátu a žalovaného krajského úřadu a jejich postup za účelový, neboť správní orgány kalkulovaly s tím, že s účinností od 1. 1. 2013 došlo v ustanovení § 117 stavebního zákona k rozsáhlým legislativním úpravám, které správním orgánům rozšířily jejich kompetence v oblasti oznámení stavebního záměru s certifikátem autorizovaného inspektora; a naopak žalobci – coby oznamovatelé, přinesly ztížení situace. Především dle stávající úpravy (na rozdíl od právní úpravy dřívější) mají námitky nebo výhrady proti oznámení stavebního záměru odkladný účinek a právo provést stavbu nevznikne. Dle stávající právní úpravy dále platí, že stavební úřad podání námitek nebo uplatnění výhrady oznámí stavebníkovi a věc předloží do 15 dnů k rozhodnutí správnímu orgánu, který by byl jinak příslušný k odvolání proti stavebnímu povolení (v daném případě tedy krajskému úřadu), který přezkoumá oznámení stavebního záměru z hlediska jeho souladu s právními předpisy a rozhodne buď tak, že oznámení nemá právní účinky, jestliže oznámený stavební záměr je v rozporu s právními předpisy; nebo zamítne námitky nebo výhrady pro nepřípustnost nebo pro nedůvodnost.

Žalobce poté navázal, že podle § 117 stavebního zákona vlastně žádné řízení neprobíhá. Stavební úřad vezme oznámení podle odst. 1 tohoto ustanovení zákona pouze na vědomí, a podle odst. 5 pouze zaeviduje certifikát a ověřenou dokumentaci. Dle žalobce se tedy jedná pouze o „postup“ ve smyslu bodu 15. přechodných ustanovení čl. II zákona č. 350/2012 Sb., kterým se mění stavební zákon. Zaevidováním certifikátu a dokumentace tak jakákoli aktivita stavebnímu úřadu skončila a končí i zkrácené řízení podle § 117 stavebního zákona. Řízení podle § 117 stavebního zákona probíhá dle žalobce pouze v případě, že se podle odst. 4 nepodařilo odstranit námitky dotčených osob.

Z výše uvedeného je tak dle žalobce zřejmé, že magistrát se zde snažil „konstruovat“ fikci, že jemu - coby věcně a místně příslušnému orgánu - bylo oznámení stavby posouzené inspektorem doručeno až dne 11. 7. 2013, a to jen proto, aby mohla být aplikována (či dle žalobce lépe řečeno zneužita) nová právní úprava umožňující postupy, které původní právní úprava správním orgánům vůbec neumožňovala. Magistrát tak následně postupoval dle § 117 odst. 4 stavebního zákona a oznámení vyvěsil na úřední desce, současně poučil o možnosti podat proti oznámenému stavebnímu záměru námitky a výhrady. Proti oznámenému záměru podaly své výhrady dotčené orgány a stavební úřad, konkrétně Magistrát města Plzně, odbor památkové péče, odbor životního prostředí a odbor stavebně správní. Věc byla poté předložena žalovanému krajskému úřadu k rozhodnutí dle § 117 odst. 5 stavebního zákona

(nyní napadenému žalobou). Dle názoru žalobce však shora popsany postup neměl být na jím podané oznámení stavby vůbec aplikován.

Nezákonný pak v tomto ohledu nebyl dle žalobce pouze postup magistrátu, ale také úřadu městského obvodu spočívající v jeho nečinnosti, když bezodkladně, tj. ihned, nepostoupil oznámení příslušnému orgánu, pokud měl za to, že sám příslušný není. Takový postup nemůže vést ke zhoršení postavení účastníka. Jestliže úřad městského obvodu certifikát zaevidoval, nebyl zde již důvod k další činnosti. Pokud tedy dotčené osoby neuplatnily své námitky ve zkráceném stavebním řízení podle § 117 stavebního zákona, v tehdy platném znění (tj. ve znění do 31. 12. 2012), nemohlo jim být toto právo „obnoveno“ nezákonným postupem úřadu městského obvodu. To, že se tak stalo, je dle žalobce protiprávní a v rozporu se zásadou zákonnosti.

Žalobce zopakoval, že postup magistrátu i úřadu městského obvodu byl čistě účelový. V této souvislosti upozornil, že zastupitelstvo města Plzně svým usnesením č. 284 ze dne 20. 6. 2013 schválilo podle čl. 104 odst. 3 Ústavy České republiky a § 130 a násl. zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, obecně závaznou vyhlášku č. 3/2013, „O změnách a doplnění vyhlášky statutárního města Plzně č. 8/2001, Statut města“ (dále též „Statut města“), kde již není obsažena úprava v příloze č. 6, čl. 2 o tom, že by celoměstské orgány v přenesené působnosti v oblasti územního plánování, stavebního řádu a vyvlastnění povolovaly „terénní úpravy a těžební práce v působnosti stavebních úřadů“. Žalobce tak namítal, že v době, kdy úřad městského obvodu postoupil certifikát magistrátu – tj. dne 11. 7. 2013 – již bylo zřejmé, že před měsícem došlo ke změně Statutu (změna schválena dne 20. 6. 2013, platná od 27. 6. 2013 a účinná od 15. 7. 2013) a že magistrát již nebude k takové činnosti (povolování terénních úprav) vůbec příslušný. Magistrát tedy postupoval podle znění Statutu, který již nebyl platný. Z výše uvedeného tak dle žalobce vyplynulo, že magistrát se nejen snažil „konstruovat“ fikci, že jemu, coby věcně a místně příslušnému orgánu, bylo oznámení stavby posouzené autorizovaným inspektorem doručeno až dne 11. 7. 2013, a to jen proto, aby mohla být aplikována (a v daném případě lépe řečeno zneužita) nová právní úprava obsažená ve stavebním zákonu; ale navíc takto magistrát postupoval v době, kdy už věděl, že postupuje podle neplatného znění Statutu, neboť podle platného znění Statutu již věcně ani místně příslušný nebyl. Žalobce proto závěrem navrhl, aby krajský soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a žalobci nahradil náklady řízení.

II. Vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný ve svém vyjádření k podané žalobě uvedl, že se v napadeném rozhodnutí řádně vypořádal s otázkou příslušnosti a použití příslušných právních předpisů. Poukázal na obsah Statutu města v účinném znění, dle kterého terénní úpravy povolovaly celoměstské orgány (viz čl. 2 odst. 5 přílohy č. 6 Statutu), nikoli orgány jednotlivých městských obvodů. Žalovaný se přitom v této souvislosti podrobně věnoval otázce, zda se v daném případě jednalo o terénní úpravy ve smyslu § 3 odst. 1 stavebního zákona, a dále pokračoval, že pokud žalobce jako stavebník podal oznámení stavby na úřadu městského obvodu, učinil toto podání u věcně nepřislušného správního orgánu. Věcně a místně příslušnému orgánu, tedy magistrátu, bylo přitom předmětné podání doručeno až dne 11. 7. 2013.

Žalovaný poukázal na znění § 37 odst. 6 správního řádu, dle kterého se podání činí u správního orgánu, který je věcně a místně příslušný. Podání je učiněno dnem, kdy tomuto orgánu došlo. Z uvedeného tak dle žalovaného vyplývá, že podání stavebníka – tj. oznámení stavby posouzené autorizovaným inspektorem, bylo doručeno věcně a místně příslušnému správnímu orgánu dne 11. 7. 2013 a z tohoto důvodu se jeho další přezkoumání dělo v režimu stavebního zákona, ve znění účinném ke dni 11. 7. 2013. Pokud tedy podání bylo účinně podáno a doručeno až v době účinnosti novely stavebního zákona č. 350/2012 Sb., žalovaný konstatoval, že se zde nepoužijí přechodná ustanovení tohoto zákona, jak se toho domáhal žalobce. Dle žalovaného se totiž v daném případě nejednalo o postup, který by byl zahájen před účinností novely provedené zákonem č. 350/2012 Sb.

K námitkám žalobce, že pokud úřad městské části nebyl příslušný k dané věci, měl ji bezodkladně postoupit příslušnému správnímu orgánu, žalovaný uvedl, že úřad městského obvodu věc postoupil příslušnému správnímu orgánu v okamžiku, kdy se o své nepřislusnosti dozvěděl. Žalovaný se domníval, že vzhledem k tomu, že se jednalo o oznámení stavby posouzené autorizovaným inspektorem, které před účinností novely stavebního zákona č. 350/2012 Sb. nemohl stavební úřad nikterak přezkoumávat, odložil toto oznámení „na stranu“, a tedy ani nezjistil, že v dané věci není příslušným správním orgánem. Svou nepřislusnost pak zjistil až v okamžiku, kdy se na úřad městského obvodu začali obracet občané a novináři kvůli zvýšenému pohybu nákladních automobilů. Poté úřad městského obvodu přistoupil k postoupení věci magistrátu, kdy o tomto postoupení bylo vydáno usnesení poznamenané do spisu. Žalovaný v této souvislosti poukázal na Komentář ke správnímu řádu, II. vydání, od Josefa Vedrala, v němž je na str. 166 uvedeno, že správní orgán postoupí věc poté, co se o své nepřislusnosti dozvěděl, což se nemusí stát v okamžiku doručení podání.

Poukázal-li žalobce na změnu Statutu města v návaznosti na vyhlášku schválenou dne 20. 6. 2013, která nabyla účinnosti dne 15. 7. 2013, žalovaný měl za to, že v okamžiku, kdy úřad městského obvodu věc postoupil magistrátu (tj. dne 11. 7. 2013), postupoval podle účinných právních předpisů, podle kterých byl k projednání dané věci s odkazem na čl. 2 odst. 5 přílohy č. 6 Statutu města příslušný magistrát a nikoli úřad městského obvodu. Žalovaný připomněl, že po nabytí účinnosti vyhlášky č. 3/2013 dnem 15. 7. 2013 již byl k věci příslušný úřad městského obvodu, avšak obecně závazná vyhláška č. 3/2013 obsahuje přechodné ustanovení, dle kterého se správní řízení zahájena přede dnem nabytí účinnosti této obecně závazné vyhlášky dokončí podle dosavadních právních předpisů. Na základě tohoto ustanovení se tedy postupu podle § 117 stavebního zákona ujal magistrát, neboť mu věc byla postoupena ještě před nabytím účinnosti novely Statutu města.

Pokud žalobce v podané žalobě namítal, že postup žalovaného krajského úřadu, magistrátu i úřadu městského obvodu byl čistě účelový, jehož snahou byla aplikace ustanovení § 117 stavebního zákona, ve znění po novele účinné od 1. 1. 2013, žalovaný naopak z textu podané žaloby i z postupu, který žalobce jako stavebník ve věci zvolil (certifikát autorizovaného inspektora), dovozoval zřejmou snahu žalobce o účelový postup tak, aby správní orgány nemohly proti oznámení stavby nic dělat.

Závěrem žalovaný opětovně zdůraznil, že oznámení stavby posouzené autorizovaným inspektorem bylo na věcně a místně příslušný stavební úřad doručeno až dne 11. 7. 2013, a bylo tedy ve smyslu § 37 odst. 6 správního řádu učiněno až tohoto dne. Z tohoto důvodu se jeho další přezkoumání dělo v režimu stavebního zákona, ve znění účinném ke dni doručení uvedeného podání, tedy ke dni 11. 7. 2013. Žalovaný dále doplnil, že oznámení stavby posouzené autorizovaným inspektorem bylo v rozporu s právními předpisy bez ohledu na to, jaké znění stavebního zákona bylo k jeho přezkumu použito. Vždy je totiž třeba k oznámení přiložit potřebné doklady, přičemž o absenci těchto dokladů, jakož i územního rozhodnutí, a tedy nepřípustnosti činit oznámení na uvedenou stavbu bylo podrobně pojednáno v napadeném rozhodnutí, na které žalovaný v tomto ohledu odkázal. Žalovaný tak trval na správnosti svého postupu i zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí, a proto navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

III. Vyjádření účastníků při ústním jednání

Při ústním jednání žalovaný setrval na svých dosavadních tvrzeních, závěrech obsažených v odůvodnění napadeného rozhodnutí, jakož i ve vyjádření k podané žalobě. Dále doplnil, že o činnost žalobce se zajímala také Česká inspekce životního prostředí, která žalobci uložila pokutu ve výši 800 tis. Kč.

Žalobce se ústního jednání nezúčastnil.

IV. Skutkový základ projednávané věci

Z obsahu předloženého správního spisu a z listin, provedených k důkazu při ústním jednání, vylýnuly pro věc následující podstatné skutečnosti:

Dne 29. 10. 2012 obdržel Úřad městského obvodu Plzeň 9 - Malesice oznámení stavby posouzené autorizovaným inspektorem ve věci stavby „*Úprava a revitalizace zámeckého parku v Malesicích*“. Přestože samotné oznámení stavby posouzené autorizovaným inspektorem (žalobcem vyplněný tiskopis – příloha č. 3 k vyhlášce č. 526/2006 Sb.) je opatřeno razítkem Úřadu městského obvodu Plzeň 9 - Malesice, odboru výstavby, bez uvedení data, kdy toto oznámení bylo úřadu doručeno, z následné korespondence mezi úředníky magistrátu a úřadu městského obvodu vylýnulo, že oznámení stavby posouzené autorizovaným inspektorem bylo úřadu městského obvodu předáno k zaevidování dne 29. 10. 2012. Krajský soud již na tomto místě poznamenává, že tato skutečnost není mezi účastníky řízení sporná.

Usnesením ze dne 10. 7. 2013, č. j. ÚMO9/0628/2013, poznamenaným pouze do spisu, úřad městského obvodu dle § 12 správního řádu postoupil podání žalobce ve věci: „*Úprava a revitalizace zámeckého parku v Malesicích*“, Magistrátu města Plzně. V odůvodnění usnesení uvedl, že dle Statutu města Plzně, přílohy č. 6, čl. 2, bodu (5) přísluší předmětná stavba Magistrátu města Plzně, odboru stavebně správnímu.

Podáním ze dne 11. 7. 2013, č. j. ÚMO9/0630/2013, došlo k předání oznámení stavby posouzené autorizovaným inspektorem ve věci „Úprava a revitalizace zámeckého parku v Malesicích“ Magistrátu města Plzně, odboru stavebně správnímu, s tím, že dle Statutu města Plzně, přílohy č. 6, čl. 2, bodu (5) přísluší předmětná stavba Magistrátu města Plzně, odboru stavebně správnímu. Přílohou tohoto podání bylo oznámení stavby, smlouva o výkonu činnosti autorizovaného inspektora, certifikát autorizovaného inspektora, štítek stavba povolena a 2x projektová dokumentace ověřená autorizovaným inspektorem. Podání je opatřeno originálem razítka podatelny Magistrátu města Plzně, odboru stavebně správního, s uvedením data došlo: 11. 7. 2013, č. j. MMP/147813/13, počet příloh: sv.

Po obdržení podání magistrát postupoval podle § 117 odst. 4 stavebního zákona, oznámení stavebního záměru vyvěsil na úřední desce a současně poučil o možnosti podat proti oznámenému stavebnímu záměru námitky a výhrady. Proti oznámenému záměru podaly výhrady dotčené orgány i stavební úřad, konkrétně Magistrát města Plzně, odbor památkové péče, odbor životního prostředí a odbor stavebně správní. O podání výhrad magistrát informoval v souladu s § 117 odst. 5 stavebního zákona žalobce a věc předložil k rozhodnutí žalovanému krajskému úřadu.

Krajský úřad rozhodnutím ze dne 13. 1. 2014, č. j. RR/278/14, vyslovil, že oznámení stavby „Úprava a revitalizace zámeckého parku v Malesicích“ posouzené autorizovaným inspektorem, doručené na věcně a místně příslušný stavební úřad dne 11. 7. 2013, nemá právní účinky, neboť oznámený stavební záměr je v rozporu s právními předpisy. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný konstatoval, že z předloženého spisového materiálu zjistil, že dne 29. 10. 2012 obdržel Úřad městského obvodu Plzeň 9 - Malesice oznámení stavby posouzené autorizovaným inspektorem, přičemž dle Statutu města Plzně, obecně závazné vyhlášky Statutárního města Plzně č. 8/2001, ve znění účinném ke dni učinění podání (tj. 29. 10. 2012), nebyl k povolení dané věci příslušný úřad městského obvodu, ale Magistrát města Plzně, odbor stavebně správní. Uvedené vyplynulo z ustanovení čl. 2 odst. 5 přílohy č. 6 Statutu, dle kterého terénní úpravy povolují celoměstské orgány, nikoli orgány jednotlivých městských obvodů. Žalovaný dále konstatoval, že skutečnost, že se jedná o terénní úpravy ve smyslu § 3 odst. 1 stavebního zákona, byla patrná z přiložené dokumentace, konkrétně z technické zprávy, v níž bylo popsáno, jak budou probíhat výkopy, z níž žalovaný v odůvodnění rozhodnutí citoval.

Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce podal oznámení stavby posouzené autorizovaným inspektorem u věcně nepříslušného správního orgánu, přičemž věcně a místně příslušnému orgánu – tedy magistrátu – bylo toto podání doručeno dne 11. 7. 2013. Žalovaný poukázal na znění § 37 odst. 6 správního řádu, dle kterého se podání činí u správního orgánu, který je věcně a místně příslušný. Podání je učiněno dnem, kdy tomuto orgánu došlo. Z uvedeného bylo dle žalovaného patrné, že podání žalobce jako stavebníka – tj. oznámení stavby posouzené autorizovaným inspektorem – bylo doručeno věcně a místně příslušnému správnímu orgánu dne 11. 7. 2013 a z tohoto důvodu se jeho další přezkoumání dělo v režimu stavebního zákona, ve znění účinném ke dni doručení tohoto podání, tj. ke dni 11. 7. 2013. Žalovaný proto postupoval podle § 117 odst. 5 stavebního zákona, ve znění účinném od 1. 1. 2013, a zabýval se posouzením důvodnosti jednotlivých výhrad vznesených magistrátem jako stavebním úřadem a dalších dotčených orgánů. Krajský soud shledal uplatněné výhrady

oprávněnými, a proto rozhodl tak, že oznámení předmětné stavby posouzené autorizovaným inspektorem nemá pro rozpor s právními předpisy právní účinky.

V. Posouzení věci krajským soudem

Dle § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů, přičemž o věci samé rozhodl po provedeném jednání, neboť žalobce vyslovil s rozhodnutím věci bez nařízení jednání svůj nesouhlas. Dospěl přitom k závěru, že žaloba není důvodná.

Žalobce učinil předmětem přezkumu rozhodnutí žalovaného vydané dle § 117 odst. 5 stavebního zákona, ve znění účinném od 1. 1. 2013, jímž žalovaný vyslovil, že oznámení stavby „Úprava a revitalizace zámeckého parku v Malesicích“, posouzené autorizovaným inspektorem, Ing. Ludkem Fuchsem, nemá právní účinky, neboť oznámený záměr je v rozporu s právními předpisy.

Žalobce předně v této souvislosti v podané žalobě namítal, že žalovaný vůbec nebyl oprávněn postupovat podle ustanovení § 117 odst. 5 stavebního zákona, ve znění účinném od 1. 1. 2013, a předmětné rozhodnutí vydat; naopak se domníval, že v daném případě mělo být aplikováno ustanovení § 117 stavebního zákona, ve znění účinném do 31. 12. 2012, dle jehož odst. 1 platilo, že *uzavře-li stavebník s autorizovaným inspektorem smlouvu o provedení kontroly projektové dokumentace pro stavbu, kterou hodlá provést, může takovou stavbu pouze oznámit stavebnímu úřadu, jestliže byla opatřena souhlasná závazná stanoviska dotčených orgánů a vyjádření osob, které by byly účastníky stavebního řízení (§ 109), a nejde o stavbu, která je zvláštním právním předpisem, územně plánovací dokumentací nebo rozhodnutím orgánu územního plánování přímo označena jako nezpůsobilá pro zkrácené řízení*. Podle § 117 odst. 5 stavebního zákona *certifikát, ověřenou dokumentaci s vyznačenými údaji a přílohy podle odst. 3 příslušný stavební úřad eviduje a využívá pro kontrolní prohlídky stavby* (pozn.: zvýraznění podtržením doplněno krajským soudem).

Dosavadní praktické zkušenosti s činností autorizovaných inspektorů přitom ukázaly, a svědčí o tom i judikatura Nejvyššího správního soudu, včetně jejího vývoje (srovnej zejména rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 8. 2010, č. j. 9 As 63/2010 - 111, ze dne 25. 5. 2011, č. j. 2 As 37/2011 - 81, ze dne 28. 7. 2011, č. j. 7 As 86/2011 - 102, a ze dne 24. 8. 2011, č. j. 1 As 92/2011 - 182, všechny dostupné na www.nssoud.cz; a dále především usnesení zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb. ze dne 6. 9. 2012, č. j. Konf 25/2012 - 9, publikované pod č. 2717/2012 Sb. NSS), že právě z toho důvodu, že se jedná o specifický způsob „povolování“ provádění staveb, bylo nezbytné mnohem podrobněji upravit postup předtím, než oznámení stavebního záměru doložené certifikátem nabude účinnosti, dále jeho účinnost a s tím související možnost a způsob jeho následného přezkoumání, včetně postavení autorizovaného inspektora ve vztahu ke stavebnímu úřadu v celém procesu tohoto způsobu povolování stavební činnosti a také působnost samotného stavebního úřadu v tomto procesu. S ohledem na tyto skutečnosti proto

ustanovení § 117 stavebního zákona doznalo s účinností od 1. 1. 2013 (novelou provedenou zákonem č. 350/2012 Sb.) zcela zásadních změn.

Nově tak s účinností od 1. 1. 2013 dle § 117 odst. 1 stavebního zákona platí, že uzavře-li stavebník smlouvu s autorizovaným inspektorem o kontrole projektové dokumentace stavby, kterou hodlá provést, může autorizovaný inspektor posoudit projektovou dokumentaci místo stavebního úřadu z hledisek uvedených v § 111 odst. 1 a 2, pokud nejde o stavbu, která je označena zvláštním právním předpisem jako nezpůsobilá k posouzení autorizovaným inspektorem, nebo o které tak rozhodl stavební úřad v územním rozhodnutí v případech významných vlivů na životní prostředí nebo vlivů na jiné pozemky a stavby se společnou hranicí se stavebním pozemkem. Uzavření smlouvy je autorizovaný inspektor povinen oznámit stavebnímu úřadu bez zbytečného odkladu.

V odst. 4 se dále stanoví, že stavební úřad vyvěsí bez zbytečného odkladu na úřední desce oznámení stavebního záměru po dobu nejméně 30 dnů a osobám, které by jinak byly účastníky stavebního řízení, umožní nahlížet do podkladů připojených k oznámení stavebního záměru včetně certifikátu. Ve lhůtě 30 dnů ode dne vyvěšení oznámení stavebního záměru mohou tyto osoby podat proti oznámenému stavebnímu záměru námitky pouze z důvodu, že neodpovídá podkladům, na základě kterých udělily svůj souhlas, nebo z důvodu, že jejich souhlas nebyl opatřen; k jiným námitkám se nepřihlíží. Ve stejné lhůtě může stavební úřad nebo dotčený orgán uplatnit proti oznámení stavebního záměru výhrady, má-li za to, že se jedná o stavbu nezpůsobilou k posouzení autorizovaným inspektorem podle odstavce 1, oznámení nesplňuje zákonem stanovené podmínky a neobsahuje náležitosti podle odstavce 2, autorizovaný inspektor porušil při vystavení certifikátu zákaz činnosti podle § 148, při posouzení stavby nebyly splněny požadavky podle § 111 odst. 1 a 2 nebo ve věci probíhá stavební řízení, které nebylo dosud pravomocně ukončeno.

Dle § 117 odst. 5 stavebního zákona podání námítky nebo uplatnění výhrady podle odstavce 4 má odkladný účinek a právo provést stavbu nevznikne. Stavební úřad oznámí podání námítek nebo uplatnění výhrady stavebníkovi a věc předloží do 15 dnů k rozhodnutí správnímu orgánu, který by byl jinak příslušný k odvolání proti stavebnímu povolení. Správní orgán přezkoumá oznámení stavebního záměru z hlediska souladu s právními předpisy podle odstavce 4 a rozhodne

- a) o tom, že oznámení nemá právní účinky, jestliže oznámený stavební záměr je v rozporu s právními předpisy, nebo
- b) o zamítnutí námítek nebo výhrad pro nepřípustnost nebo nedůvodnost.

Rozhodnutí se doručuje stavebníkovi, autorizovanému inspektorovi a osobám, které podaly námitky. Proti rozhodnutí se nelze odvolat. Spis se ukládá u stavebního úřadu.

V posuzované věci krajský soud z předloženého spisového materiálu ověřil (a tato skutečnost není mezi účastníky řízení sporná), že žalobce dne 29. 10. 2012 doručil na Úřad městského obvodu Plzeň 9 - Malesice oznámení stavby posouzené autorizovaným inspektorem. Mezi účastníky řízení taktéž není sporu o tom, že v daném případě oznamovaný stavební záměr spočíval mj. v realizaci terénních úprav, což žalovaný na podkladě přiložené dokumentace v napadeném rozhodnutí podrobně odůvodnil a žalobce tyto závěry v podané žalobě nijak dále nerozporoval.

Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o obcích“), v § 130 stanoví, že *územně členěná statutární města*, kterým je ve smyslu § 4 odst. 1 zákona o obcích také město Plzeň, *upraví své vnitřní poměry ve věcech správy města statutem, který je vydáván formou obecně závazné vyhlášky obce. Ve statutu stanoví zejména*

- a) výčet jednotlivých městských obvodů a městských částí a vymezení jejich území,*
  - b) pravomoc orgánů města na úseku samostatné a přenesené působnosti,*
  - c) pravomoc orgánů městských obvodů a městských částí na úseku samostatné a přenesené působnosti,*
  - d) vzájemnou součinnost mezi orgány města a orgány městských obvodů a městských částí,*
- (...)

Dle Statutu města Plzně, tj. obecně závazné vyhlášky č. 8/2001, ve znění účinném ke dni učinění oznámení stavby, tj. ve znění obecně závazných vyhlášek č. 12/2002, 3/2004, 20/2004, 17/2005, 14/2006, 20/2006, 1/2009, 3/2010, 14/2011 a 9/2012 (úplné znění publikováno pod č. 10/2012), konkrétně dle přílohy č. 6, která určuje rozsah působnosti vyhrazené celoměstským orgánům v přenesené působnosti, přitom platilo, že v oblasti územního plánování, stavebního řádu a vyvlastnění celoměstské orgány, tj. magistrát města Plzně, povolují terénní úpravy a těžební práce v působnosti stavebních úřadů [srovnej čl. 2 bod (5) Statutu]. Uvedenému korespondoval i obsah přílohy č. 7 Statutu města, vymezující rozsah působnosti svěřené městským obvodům Plzeň 1 až 10 v přenesené působnosti, kdy pro oblast územního plánování a stavebního řádu bylo v čl. 2 bodu (2) Statutu stanoveno, že orgány městských obvodů plní úkoly obecního stavebního úřadu s výjimkou činností, které si vyhradilo město v příloze č. 6 Statutu, a těch činností, které si orgán celoměstský jako stavební úřad vyhradí dle zákona (pozn.: zvýraznění podtržením doplněno krajským soudem).

Pokud tedy žalobce dne 29. 10. 2012 doručil oznámení stavby posouzené autorizovaným inspektorem, která mj. spočívala v provedení terénních úprav, na úřad městského obvodu Plzeň 9 - Malesice a nikoli na magistrát města Plzně, je v návaznosti na výše uvedeného zřejmé, že žalobce učinil podání u věcně nepřislušného správního orgánu.

Úřad městského obvodu proto nepochybil, pokud postupoval dle § 12 správního řádu, dle kterého platí, že *dojde-li podání (§ 37) správnímu orgánu, který není věcně nebo místně příslušný, bezodkladně je usnesením postoupí příslušnému správnímu orgánu a současně o tom uvědomí toho, kdo podání učinil (dále jen „podatel“). (...) Usnesení vydaná podle tohoto ustanovení se pouze poznamenají do spisu.*

Z obsahu předloženého správního spisu nepochybně vyplynulo, že úřad městského obvodu dle § 12 správního řádu postoupil podání žalobce magistrátu města Plzně, a to usnesením ze dne 10. 7. 2013, č. j. ÚMO9/0628/2013, poznamenaným pouze do spisu, v jehož odůvodnění odkázal na přílohu č. 6, čl. 2, bod (5) Statutu města Plzně, dle kterého přísluší předmětná stavba magistrátu města Plzně, odboru stavebně správnímu. Podáním ze dne 11. 7. 2013, č. j. ÚMO9/0630/2013, pak došlo k předání oznámení stavby posouzené autorizovaným inspektorem ve věci „Úprava a revitalizace zámeckého parku v Malesicích“

Magistrátu města Plzně, odboru stavebně správnímu, s tím, že dle Statutu města Plzně, přílohy č. 6, čl. 2, bodu (5) přísluší předmětná stavba Magistrátu města Plzně, odboru stavebně správnímu. Podání je opatřeno originálem razítka podatelny Magistrátu města Plzně, odboru stavebně správního, s uvedením data došlo: 11. 7. 2013, přičemž mu bylo přiděleno následující č. j. MMP/147813/13. Krajský soud tak na tomto místě podotýká (blíže k tomu viz dále), že k postoupení oznámení stavby věcně příslušnému správnímu orgánu došlo již za účinnosti § 117 stavebního zákona, v jeho znění po novele provedené s účinností od 1. 1. 2013 zákonem č. 350/2012 Sb.

Pokud žalobce v podané žalobě namítal aplikaci ustanovení § 44 správního řádu, dle kterého se řízení o žádosti zahajuje dnem, kdy žádost nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení, došel věcně a místně příslušnému správnímu orgánu, je nutno konstatovat, že toto ustanovení se na daný případ nevztahuje. Oznámení stavby posouzené autorizovaným inspektorem není možno považovat za žádost, kterou se ve smyslu § 44 správního řádu zahajuje správní řízení o žádosti. V daném případě bylo na místě aplikovat obecné ustanovení § 37 odst. 6 správního řádu, jak správně učinil žalovaný, dle kterého se podání činí u správního orgánu, který je věcně a místně příslušný. Podání je učiněno dnem, kdy tomuto správnímu orgánu došlo. V návaznosti na tuto právní úpravu pak nebylo možno dospět k jinému závěru, než že podání žalobce spočívající v oznámení stavby posouzené autorizovaným inspektorem bylo učiněno až dne 11. 7. 2013, tj. až toho dne, kdy toto podání došlo Magistrátu města Plzně jako orgánu věcně příslušnému v důsledku jeho postoupení úřadem městského obvodu.

Z tohoto důvodu tedy nemohla být ve věci aplikována přechodná ustanovení obsažená v čl. II zákona č. 350/2012 Sb., jak se toho žalobce domáhal, dle kterých *stavební úřad dokončí postupy, které nejsou správním řízením, k oznámení, ohlášení nebo žádosti podaným přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, podle dosavadních právních předpisů* (viz bod 15.). Tato přechodná ustanovení by se totiž na věc vztahovala toliko v situaci, pokud by oznámení stavby posouzené autorizovaným inspektorem žalobce doručil dne 29. 10. 2012 na věcně příslušný správní orgán, tj. magistrát. K tomu ovšem v daném případě nedošlo. K účinnému podání oznámení na magistrát došlo až dne 11. 7. 2013, tj. již za účinnosti novelizované právní úpravy. Nejednalo se tedy o postup, který by byl u věcně příslušného správního orgánu zahájen před účinností novely stavebního zákona, provedené zákonem č. 350/2012 Sb. Magistrát proto nepochybil, pokud po obdržení předmětného oznámení stavby dále postupoval podle novelizovaného ustanovení § 117 stavebního zákona a v důsledku uplatněných výhrad dotčených orgánů věc předložil k rozhodnutí žalovanému krajskému úřadu. Věcné posouzení žalovaného a jím přijaté závěry v souvislosti s vypořádáním jednotlivých výhrad dotčených orgánů přitom žalobce v podané žalobě nijak nezpochybnil a nečinil je spornými. Z tohoto důvodu se proto krajský soud přezkoumáním této části odůvodnění žalovaného nemohl zabývat, neboť je vázán uplatněnými žalobními body.

Pokud žalobce v podané žalobě poukazoval na pochybení úřadu městského obvodu v souvislosti s ustanovením § 12 správního řádu, dle kterého má k postoupení dojít bezodkladně a současně má být o postoupení vyrozuměn ten, kdo podání učinil, krajský soud uvádí, že z došlého podání nemusí být nedostatek příslušnosti na první pohled zjevný.

Bezodkladným postoupením je proto nutno rozumět jeho postoupení bezodkladně poté, co správní orgán skutečnost, že není věcně či místně příslušný, zjistí, což samozřejmě nemusí nastat ihned, co správní orgán podání obdrží (k tomu shodně srovnej *Vedral, J., Správní řád. Komentář. II. aktualizované a rozšířené vydání. BOVA POLYGON Praha : 2012, str. 166*).

Žalobci nicméně je nutno přisvědčit, že o postoupení věci magistrátu nebyl v rozporu s § 12 správního řádu vyrozuměn. Toto pochybení však dle krajského soudu nemělo vliv na zákonnost vydaného rozhodnutí, neboť žalobce se o skutečnosti, že došlo k postoupení věci na magistrát, dozvěděl. Jak v této souvislosti vyplývá ze správního spisu magistrát po obdržení oznámení stavby od úřadu městského obvodu výzvou ze dne 19. 7. 2013, č. j. MMP/154017/13, vyzval žalobce k odstranění nedostatků oznámení stavby posouzené autorizovaným inspektorem, podáním ze dne 22. 7. 2013, č. j. MMP/154899/13, vyzval žalobce k účasti na kontrolní prohlídce dne 13. 8. 2013, z níž se žalobce prostřednictvím své zástupkyně omluvil, žalobci pak bylo podáním ze dne 14. 10. 2013, č. j. MMP/213321/13, oznámeno dne 15. 11. 2013 také podání výhrad ze strany dotčených správních orgánů ad. Ani tato námitka proto nebyla shledána důvodnou.

Krajský soud pak nepřisvědčil ani námitce žalobce, že úřad městského obvodu postupoval účelově, neboť v době, kdy předmětný certifikát, resp. oznámení stavby, postoupil magistrátu (tj. dne 11. 7. 2013) již musel vědět, že v souvislosti s obecně závaznou vyhláškou č. 3/2013, kterou dne 20. 6. 2013 schválilo zastupitelstvo města Plzně svým usnesením č. 284 a která mění Statut města Plzně, již magistrát nebude k povolování terénních úprav příslušný. I magistrát tedy následně postupoval podle znění Statutu, který již v té době nebyl platný (změna schválena dne 20. 6. 2013, platná od 27. 6. 2013 a účinná od 15. 7. 2013).

Krajský soud v této souvislosti uvádí, že je pravdou, že obecně závaznou vyhláškou č. 3/2013, která byla přijata usnesením zastupitelstva města Plzně dne 20. 6. 2013, došlo ke změně Statutu města Plzně, a to mj. přílohy č. 6, čl. 2, vymezujícího rozsah působnosti vyhrazené celoměstským orgánům v přenesené působnosti v oblasti územního plánování, stavebního řádu a vyvlastnění, jehož bod (5) po změně nově zní, že celoměstské orgány *povolují těžební práce v působnosti stavebních úřadů*. Je tedy zřejmé, že předmětná vyhláška změnila uvedené ustanovení tak, že oproti dřívější úpravě již toto ustanovení nově neobsahuje povolování terénních úprav. Přestože obecně závazná vyhláška č. 3/2012 byla přijata dne 20. 6. 2013 a platnosti nabyla od 27. 6. 2013, její účinnost ve smyslu čl. 2 odst. 3 nazvaného jako Přechodná a závěrečná ustanovení nastala dne 15. 7. 2013. Pokud tedy k doručení oznámení stavby posouzené autorizovaným inspektorem na magistrát došlo dne 11. 7. 2013, stalo se tak v době, kdy změna Statutu města Plzně ještě nenabyla účinnosti. Po nabytí účinnosti obecně závazné vyhlášky č. 3/2013 (novelizující Statut města Plzně) pak bylo na místě aplikovat přechodná ustanovení obsažená v čl. 2 odst. 2 předmětné vyhlášky, dle kterých *správní, daňová a jiná řízení v přenesené působnosti orgánu města, zahájená před účinností této obecně závazné vyhlášky, se dokončí podle dosavadních předpisů, nestanoví-li zvláštní zákon jinak*.

Ve shodě s podaným vyjádřením žalovaného tak krajský soud uzavírá, že v okamžiku, kdy úřad městského obvodu postoupil věc magistrátu, postupoval v souladu s účinnými právními předpisy [přílohou č. 6, čl. 2, bodem (5) Statutu města Plzně], dle kterých byl

k projednání daně věci příslušný magistrát a nikoli úřad městské části. Po 15. 7. 2013 se pak v důsledku nabytí účinnosti novely Statutu města Plzně stal ve věci příslušným úřad městského obvodu, ovšem s ohledem na výše citované znění přechodných ustanovení obecně závazné vyhlášky č. 3/2013 se správní řízení v přenesené působnosti zahájena přede dnem nabytí účinnosti obecně závazné vyhlášky dokončí podle dosavadních právních předpisů. V souladu s tímto ustanovením proto postup podle § 117 stavebního zákona, ve znění účinném po 1. 1. 2013, dokončil magistrát města Plzně, jemuž věc byla postoupena před nabytím účinnosti předmětné novely Statutu města Plzně.

Krajský soud proto neshledal, že by žalobou napadené rozhodnutí trpělo nezákonností a že by bylo vydáno v rozporu se zákonem, naopak se ztotožnil se závěry žalovaného, k nimž v posuzovaném případě dospěl.

Závěrem krajský soud podotýká, že pro posouzení dané věci nebylo podstatné, zda žalobci byla v jiném vedeném správním řízení uložena pokuta za správní delikt a v jaké výši, případně s jakým výsledkem bylo toto řízení ukončeno.

VI. Závěr a náklady řízení

Krajský soud tak na základě všech výše uvedených skutečností neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, žalovaný nadto ve svém písemném vyjádření k podané žalobě, jakož i při ústním jednání soudu, uvedl, že v případě úspěchu ve věci nebude právo na náhradu nákladů řízení před soudem uplatňovat. Krajský soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 20. května 2015

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová

předseda senátu